

Inspekcyja leśna przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie.

Mogę dziś udzielić poglądu na wynik trzyletniej czynności nowo kreowanej w roku 1885 c. k. inspekcyi leśnej t. j. czynności z lat 1885, 1886, i 1887 tejże inspekcyi, która się składa z pięciu c. k. techników władzy politycznej z siedzibą we Lwowie, Krakowie, Rzeszowie, Przemyślu i Stanisławowie i 42 delegowanych komisarzy, zarządców c. k. lasów i domen państwowych, tak, iż cała inspekcyja liczy 47 okręgów leśnych.

W Galicyi posiadamy z wyłączeniem lasów państwowych: 4761 gmin katastralnych, w których się lasy znajdują, a które można przeto nazwać gminami leśnemi.

We wspomnianych trzech latach zwiedziło owych 47 techników inspekcyi leśnej lasy, położone w 1745 gminach katastralnych (mniej więcej trzecią część całej sumy) i znaleźli w 1536 gminach gospodarkę wadliwą, zaś w 209 gospodarkę bez błędu.

W przecięciu zwiedził c. k. technik władzy politycznej co roku 65 leśnych gmin katastralnych, c. k. delegowany komisarz 6 leśnych gmin. Różnica ta nie jest uderzającą, zważywszy, że technik władzy politycznej zużywa całą część roku, w której zwiedzenie lasów jest możliwe, podczas gdy delegowanemu komisarzowi, zajętemu zarządem dóbr państwowych, mało pozostaje czasu na zwiedzenie sąsiednich obcych lasów, przydzielonych mu do nadzorowania.

Orzeczenia, a względnie wnioski dla podniesienia albo uratowania kultury leśnej w owych 1536 gminach leśnych podali c. k. technicy i delegowani komisarze odnośnym c. k. Starostwom dla przeprowadzenia pertraktacyi z właścicielami lasów.

Dla przeprowadzenia ewidencji założono w kancelaryi Inspektoratu leśnego.

1. Księgę, w której owe orzeczenia i wnioski spisane są według okręgów leśnych,
2. Księgi, w których one są wpisane według c. k. Starostw.
3. Księgi, w których zarazem zapisany jest sposób wykonania wniosków w porządku alfabetycznym według leśnych gmin katastralnych.

Oprócz tych ksiąg istnieją pojedyncze drukowane arkusze dla każdej leśnej gminy po jednym. W te oto arkusze wpisane są przez c. k. krajowy Inspektorat lasowy owe orzeczenia i wnio-

ski z rocznych sprawozdań c. k. techników, które poroszało odnośnym c. k. Starostwom dla wpisania wykonania tych wniosków i zwrócenia ich po tem wpisaniu c. k. inspektoratowi lasowemu.

C. k. Starostwa posiadają kopie tych arkuszy, zachowane w kancelaryi w osobnym konwolucie.

Z odpisów tych wędrujących pomiędzy c. k. Namiestnictwem i Starostwami arkuszy powstaje zwolna przedstawienie całego przebiegu stanu wszystkich lasów w kraju alfabetycznym porządkiem leśnych gmin katastralnych.

Cel ostateczny urządzonej w taki sposób ewidencji jest, aby za pomocą indeksu alfabetycznego mógł w każdej chwili z rzędu alfabetycznie zestawionych gmin leśnych wybrać z łatwością księgę z arkuszem, opisującym teraźniejszy stan gospodarki leśnej którychkolwiek lasów, położonych w poszczególnych gminach katastralnych.

Umożliwi się w taki sposób zarazem łatwe przekonanie się o wypełnieniu wydanych przepisów ustaw leśnych i rozporządzeń władz krajowych, oraz ułatwi się wielce zestawienie potrzebnych dat statystycznych.

Dla osiągnięcia tego ważnego celu potrzeba c. k. krajowemu Inspektoratowi leśnemu oprócz owej powyż opisanej ciągłej korespondencji z c. k. Starostwami co do dawniejszych i co roku nowo przybywających wniosków (w przeciętnej ilości 600 rocznie), także ciągłej łączności z archiwami katastralnymi i sprawami serwitutowemi dla uzupełnienia opisanego przebiegu gospodarstwa lasowego w całym kraju.

Urządzeniem takiej ewidencji osiąga się oraz ważny cel, polegający na poparciu i zachęceniu 47 fachowych gospodarzy leśnych do powierzonych im ważnych czynności badania i opisanego stanu lasów i wspomagania usiłowań około podniesienia albo uratowania egzystencji tychże lasów.

Ewidencya ta przedstawia się w tym względzie jako konieczny łącznik wszystkich sił dla fruktyfikacyi wydatków, złożonych z funduszów publicznych dla osiągnięcia powyższego celu.

C. k. technik Inspekyi leśnej świadomy takiego poparcia i skuteczności częstokroć moralnej wędrówki swojej po lasach zapewne z innym poczuciem bierze się do dzieła, aniżeli, gdyby żywił wątpliwości co do skuteczności swego działania, w razie braku takowej należytej ewidencji.

Podobnie ożywczej zachęty dodało obecnie c. k. Inspektora-

towi lasowemu Wys. c. k. Namiestnictwo, przydzieliwszy mu zdającego dyetaryusza, niezbędnego do przeprowadzenia mnogich kancelaryjnych robót, połączonych z powyżej opisaną ciągłą ewidencją gospodarki w poszczególnych lasach.

Musimy się stosować do prawidłowości przyrody, która nie dopuszcza skutecznego działania maszyny lub ciała organicznego, przy braku któregokolwiek z ważnych czynników, ich ruch i życie podtrzymujących.

Lwów dnia 15. kwietnia 1889.

G. Lettner.